

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2011. II. szám

A Lélek az, aki életre kelt (Jn 6:63)

A Reformáció 500. évfordulója felé közeledünk. Szeretnénk felkészülni erre az ünnepre. Az előttünk álló hét évben végiggondoljuk, mit kaptunk a Reformáción keresztül Istentől. Ebben az esztendőben a szabadságra esik a hangsúly.

A szabadság fogalma milyen tág körű! Eszünkbe jutnak ellentétei: a rabság, a függőség, a kiszolgáltatottság. Végiggondoljuk különböző köreit, kapcsolatainkat: egyéni életünket, családjunkat, nemzetünket, a gondolkodás és a vélemény szabadságát, a gazdasági és erkölcsi szabadságot. Meglátjuk azt is, hogy ezzel az ajándékkal is mennyiszer visszaélünk, és szabadságunkból szabadosság születik, s már soroljuk is a példákat az erkölcsi szabadosság területéről, a gyermeknevelés vagy a gazdasági verseny szabadosságának területeiről. S persze - nemcsak a tréfa kedvéért - a nyári szabadságról se feledkezzünk meg, az iskolai szünetről, a munkahelyi gondoktól, a napi rohanástól való szabadságunkról!

S képzeljük csak magunk elé a balatoni kis házat, a békesség szigetét, ahogy a lenyugvó nap aranyhidat rajzol a sima víztükörre.

A parton csendben beszélgetünk, régi dolgokról vagy nagy terveket szövő álmokról, édes szerelemtől és a természet belénk lopódzó békességéről. Ahogy azt Móriczka elképze-
li!

– fakadunk ki aztán. Emlékszel még a tavalyi viharra, amely megbontotta a ház tetejét? Meg a szomszéd házban tomboló-örjögő fiatal bandára – biztosan az idén is ott lesznek! Meg vajon ki tudunk-e szakadni a napi gondok közül: mit főzzek holnapra, s hogyan vásároljak, hogy jusson is, maradjon is. Tudod, az unokákra is kell gondolnom. S azt se felejtsem el, hogy a szabadság közben kétszer vissza kell majd jönnünk: vizsgálatra meg a leletért. Így, bár idén is lesz két hét a Balatonon, lehet-e azt szabadságnak nevezni?!

Hadd idézzem fel az orosz népmesét a boldog ember ingeréről! A beteg cár akkor gyógyulhat meg, ha magára ölti a boldog ember ingét. Szaladnak is a szolgák szerte Oroszországban

keresni a boldog embert, míg végül meg is találják. Csakhogy a boldog ember olyan szegény volt, hogy még inge sem volt.

Valahogy ilyen a szabadságunk is: semmilyen jog, semmi hatalom vagy pénz nem tudja azt biztosítani. De a legszegényebb is szabad lehet. Ezért mondja Jézus: „A Lélek az, aki életre kelt.” A Szentlélek nem külső körülmények befolyásolásával, hanem belülről, gondolkodásunk és látásmódunk megváltoztatásával ad szabadságot. A Szentlélek úgy ad szabadságot, hogy felnyitja szemünket a számunkra is adott távlatok meglátására. Hogy Húsvét óta, Jézus feltámadása óta számunkra is feltárult a teljesség. A Szentlélek életre kelt. Anyagi szükségletek között, a szomszéd fiatalok hangoskodása mellett is, napi terheink hordozása, a vizsgaidőszak állandó megmérettetései között is életre kelt a Szentlélek. Mert Ő tartja szemünk előtt a feltámadott Jézus kezén a sebek helyét. A megalázott, kigúnyolt, fájdalmakat hordozó, magára hagyott Jézus támadt fel a halálból. Vele együtt a Lélek minket is életre kelt. Nemcsak vegetálunk, túlélünk, kibírjuk valahogy, hanem minőségi életet élünk a Szentlélek által. A Lélek életre kelt. Ezért keressük, kérjük a Szentlelket.

A Lélek Jézus beszédével adatik. Az evangéliummal. Jézus haláláról és feltámadásáról szóló örömhírral adatik a Lélek. Mennyi mindent megteszünk azért, hogy valamit magunknak megszerezzünk. Milliőkat áldozunk azért, hogy másoktól függetlenül éljünk, éveket áldozunk életünkben tanulásra, hogy ne legyünk kiszolgáltatva a tudatlanságnak – s milyen keveset kellene tennünk azért, hogy minőségi életet éljünk: Jézus beszédét naponta hallgatni és olvasni. Ez volna az igazi Reformáció: életünk és gondolkodásunk megváltoztatásával igazi szabadságra lelnénk.

Pünkösdi ünnepén kívánjuk Olvasóinknak a Lélek bölcsességét, Krisztushoz vezérlő erejét, és a hitben megélt közösséget.

Bencze András

A tartalomról:

Alapítványi beszámoló	2
Temetőgondnoki beszámoló	2
Püspökválasztási eredmények	5
Reformáció és szabadság	7
Emlékezés Gáncs Aladárra	8
"Kuckó"	10
"Csőről fűtő"	10
egyházközség	10

Áldott pünkösdi ünnepeket kívánunk minden kedves Testvérünknek!

Beszámoló az Egymásért Élő Alapítvány 2010. évi tevékenységéről

Alapítványunk tevékenységéről szeretném tájékoztatni a kedves Testvéreket.

2010. január 1-én nyitóegyenlegünk 1 843 636 Ft volt.

Az év folyamán az adományok összege: 269 000 Ft, valamint a munkanélküliek részére összesen 226 700 Ft perselypénz gyűlt össze, melyből több esetben tudtunk a rászorulóknak átmeneti segítséget nyújtani. Bevételeink legnagyobb részét a Távirda utcai ingatlan bérbeadásából biztosítottuk, A bérleti díjra 1 200 000 Ft, a rezsiköltségre 744 771 Ft került befizetésre. Bízunk benne, hogy ez évben is biztos forrást nyújt tevékenységünk folytatásához.

A 2010. évben az 1 % összege lényegesen elmaradt az előző évhez képest. Összesen 666 328 Ft került átutalásra számlánkra. A terembérleti díj az év folyamán 33 500 Ft volt. A finn vendéglátásra az önkormányzattól (a benyújtott számla ellenértékéért) 130 000 Ft került átutalásra. Banki kamatként számlánkon 8 212 Ft került jóváírásra.

Így a nyitóegyenleg és bevételeink összege összesen: 5 122 147 Ft

Kiadásaink nagy részét a segélyek (617 000 Ft), munkabérek és járuléka (205 660 Ft), valamint az ösztöndíj (240 000 Ft) jelentették. A Távirda utcai rezsiköltség továbbutalt része 617 000 Ft volt. Táborok, konferenciák támogatására 48 000 Ft, az énekkar részére 42 762 Ft került kifizetésre. Az idősök és gyermekek karácsonyi ajándékára 111 213 Ft-ot használtunk fel. Könyvelési díj: 75 000 Ft, bank, posta és irodaszer költsége 100 021 Ft, finn vendéglátás 130 000 Ft.

A Távirda utcai ingatlanok javítási, szerelési költségei 45 540 Ft-ba, a gyülekezeti házban végzett javítások 89 022 Ft-ba kerültek. Az ingatlanok vagyonbiztosítására 19 237 Ft-ot utaltunk át. Útiköltség térítésre 58 958 Ft-ot fizettünk ki.

A CSANA indításával kapcsolatosan felmerült költségek-ből alapítványunk 228 987 Ft átvállalásával igyekezett a gyülekezet terheit csökkenteni.

Orgonára az év folyamán összesen csak 65 000 Ft befizetésére került sor, mely összeget továbbítottuk a befizetéseket követően. Adófizetési kötelezettségeinkből az iparüzési adó 31 160 Ft, a társasági adó összege 60 000 Ft volt. Közhasznú támogatásra, melyet a Krízisközpont részére utaltunk, összesen 18 633 Ft-ot fordítottunk.

Kiadásaink összesen 3 033 863 Ft, így záró egyenlegünk 2010. december 31-én: 2 088 284 Ft volt.

Szeretném megköszönni az adományokat, a felajánlott 1 %-okat, és kérem a testvéreket, hogy adományaikkal és az 1 % felajánlásával a jövőben is támogassák alapítványunk működését. Erős vár a mi Istenünk!

Végvári Tamás
kuratóriumi elnök

Temetőgondnoki beszámoló az elmúlt kilenc évről, részletezve a 2010.-et

Egyházközségünk közgyűlése 2002. februárjában megválasztott a homokszori temetőnk gondnokának. Először szeretnék pár mondatot szólni az ezt megelőző három évről. Ennek a három évnek nagy szerepe volt abban, hogy temetőgondnok lettem. Ezekben az években lelkesen csináltam, alakítottam temetőnk fizikai rendjét. Leginkább egyedül, de a nagyobb munkákban mindig segítségemre volt egy-egy presbiter testvérünk. Miközben dolgomat tettem, sokat gondolkodtam a hogyan továbbról, temetőnk jövőjéről. A következő elgondolásaimat ismertettem a presbitériummal:

1. Az egyházközség válasszon temetőgondnokot!
 2. A leendő gondnoknak új nyilvántartást kell csinálni! (43-as törvénynek megfelelően)
 3. Ki kell alakítani, és fenntartani temetőnk fizikai rendjét!
- Azon is sokat gondolkodtam, mit és hogyan csinálnék, ha ez a gondnok én leszek. Falun nőttem fel, megtanultam a kasza és kapa forgatását, állattal, növényekkel való bánást. A számítógép sem idegen számomra. Az embereknek - idős, fiatal - örülök, ha segíthetek. Talán meg tudom csinálni, gondoltam. Köszönöm Uram, hogy engem küldtél!

Kedves Testvérek! Temetőgondnoki munkám kezdetén megismertem a "Temetőkről és temetkezéssről" szóló 1999. évi 43-as törvényt. Ez az egyik iránymutatója munkámnak. A másik ez az íge: Isten „*megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhatunk másokat minden nyomorúságban, azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket!*” (2Kor.1-4)

Amit feladatként magam elé tűztam, és amire megválasztásomkor ígéretet tettem:

1. Rend a temetőben.
2. Rend a nyilvántartásban.
3. Sok munka és sok személyes jelenlét.
4. A hozzátartozók megismerése, önmagam megismertetése, elfogadtatása.

Feladataim:

- Selektív hulladékgyűjtés, kezelés. (égetés, műanyag, fém elszállítása Csalára)
- Fűnyírás
- Hóeltakarítás, síkosságmentesítés.
- Temetések alkalmával sírszemle, (befogadó nyilatkozat, nyilvántartó könyv)
- Temetések zavartalan lebonyolításának biztosítása.
- Kapcsolattartás a hozzátartozókkal, sírkövesekkel, temetkezési vállalkozókkal.
- Otthoni adminisztráció. A nyilvántartás naprakész vezetése, és minden a temetővel kapcsolatos történés. Számítógépen és kézírt változatban.
- Sírhely kitézés.
- Sírok használati idejének lejárataát figyelni. Minden év elején az azévből lejárt sírok tulajdonosainak figyelemfelkeltő levél és csekk küldése.
- Fenntartói és sírmegváltás díjának elfogadása, nyugtaadás. Minden év szeptemberében csekk küldése azoknak, akik addig nem fizettek.
- Vízcsap téliesítése, a fogyasztás figyelése.

-Éves beszámoló munkámról, a presbiteri és egyházközség közgyűlésén.

A tények feladataim tükrében:

1. Rend a temetőben.

Megvalósult 2002-ben a szelektív hulladékgyűjtés. Külön a növényi (éghető) és külön a fém, üveg, műanyag. Az utóbbit becsákozva (20-25) minden év áprilisában feleségem segítségével Csalára szállítottuk. Fűnyírás, évente 7-8 alkalommal. Sírszemle és temetés évente 18-22 alkalommal. Részletesen a táblázatban. A ravatalozás a temetések 80%-ban a temetőnkben történt. Ez gondnokságom idején minden alkalommal (156 temetés) rendben, kegyeletteljesen zajlott. Minden évben 2-3 alkalommal virágot ültettünk feleségemmel a hirdetőnél, és a nagy emlékkeresztnél lévő virágtartókba. Az utóbbi kiemelten fontos terület hisz' itt történnek a ravatalozások. Szívügyemnek tekintetem és tekintem most is, hogy a kerítésen kívül is rend legyen. A fákkal szegélyezett, a hozzátartozók által "otthonosnak", "családiasnak" jellemzett temetőnk látványa békés és megnyugtató. Az ott felgyülemlt szemetet, ami sok-sok köbméter volt, elégettem, és körben 2-3 méteres sávban kiirtottam a bozótot. Ezt a munkát minden évben megismétlem. Úgy érzem sikerült elérnem, hogy pár embert leszámítva mindenki szelektíven a gyűjtőhelyre rakja a szemetét.

2. Rend a nyilvántartásban.

2002-ben elkészítettem temetőnk teljes körű nyilvántartását számítógépen, és kézírtot változatban! Szeretném meggyegetni, hogy elég nagy és szerteágazó munka volt. A részletekről, módszerekről, szívesen beszélgetek és tapasztalataimat megosztom a testvérekkel.

Ez a nyilvántartás megfelel az 1999. évi 43-as törvényben előírtaknak. Ezt egy 2002-es ÁNTSZ ellenőrzésről készült jegyzőkönyv is tanúsítja. A nyilvántartás alapeleme a sír, sor és parcellaszám.

SÍRBOLTKÖNYV: Tartalmazza a sír számát, az elhunytak nevét, a sírgondozó címét, a vásárlás vagy az újraváltás évét, a fenntartói díjat.

NYILVÁNTARTÓKÖNYV: Tartalmazza az elhunyt törvény által meghatározott adatait. Ezt sírszemlekor kell kitölteni.

BEFOGADÓ NYILATKOZAT: Azt igazolja, hogy az adott sírhelyre a nyilvántartásban szereplő személy jogszerűen temetkezik. Kiadása sírszemlekor történik.

HÍRDETŐSZEKRÉNY: Az információk átadásának, a naprakész tájékoztatásnak leghatékonyabb eszköze.

Fejlesztés

Kedves Testvérek! Minden évben törekedtem arra, hogy történjen fejlesztés, nem elhanyagolva a karbantartást sem. Ezt mindig a rendelkezésre álló, a presbitérium által meghatározott összegből lehetett megtenni. Két év kivételével (2003. új kapu, 2008. új kút) sikerült is megvalósítani.

Új szelektív hulladékgyűjtő építése 2002-ben.

A megsérült kapu helyett új építése, két oldalszárnnyal kibővíve 2003-ban. Az oszlopok és a lábazat új, a gyönyörű régi kovácsoltvas elemek pedig felújítva.

Nagy örömmre szolgált - mint minden fejlesztés - amikor 2003. nyarán elkészült a temetőkapunk és a közút közötti feljárt aszfaltozása 20m hosszban és 3m szélesen.

Ez nagyban segíti temetőnk jó megközelítését. Külön is megköszönöm az önkormányzatnak a költségek finanszíro-

zását. Köszönöm Nagytiszteletű Bencze András és Clement Lajos testvérek ezzel kapcsolatos segítségét.

Az előregedett, rozsdás kerítésdrót cseréje az utcafronti részen 40m hosszban 2006-ban történt.

A régi nyomóskút elromlott. Javítását senki nem vállalta. Új víznyerő helyet építettünk 2008-ban. A csap terméskő oszlopba van beépítve. Nagyon takarékosan, jól működik és látványnak sem utolsó. A csurgalékvíz elvezetését is megoldottuk. Megköszönöm Koródi István testvérünk munkáját, és külön is köszönöm Kiss László testvérünknek a kivitelezésben és az anyagbeszerzésben nyújtott segítségét. Valamint a szemben lakó Jámbor Istvánnak az anyagok tárolásában, és a villany biztosításában nyújtott segítségét.

Tisztelt Közgyűlés! Temetőnk az elmúlt 9 évben komoly összeggel járult hozzá egyházközségünk bevételeéhez. Ez két részből tevődik össze: 1. temetőfenntartói díj (1000Ft/sír/év), 2. sírhely eladás, és újraváltás.

Éves bontásban ez az alábbiak szerint alakult:

Év	Bevétel	Kiadás	Tiszta bev.
2002	854 500 Ft	210 300 Ft	644 200 Ft
2003	1 061 000 Ft	464 957Ft (új kapu)	596 043 Ft
2004	800 500 Ft	188 046 Ft	612 454 Ft
2005	939 000 Ft	218 829 Ft	720 171 Ft
2006	791 500 Ft	230 773 Ft	560 727 Ft
2007	931 000 Ft	233 054 Ft	697 946 Ft
2008	1 196 000 Ft	413 377 (új kút)	782 623 Ft
2009	633 000 Ft	308 421 Ft	324 579 Ft
2010	802 000 Ft	297 716 Ft	504 284 Ft
Össz.:	8 008 500 Ft	2 565 473 Ft	5 442 977 Ft

Köszönöm a hozzátartozóknak az anyagi hozzájárulását temetőnk fenntartásához és üzemeltetéséhez. Kérem, hogy a jövőben is így legyen. A rend fenntartásában továbbra is segítség munkámat! Ahogy az élet minden területén - ahol fizetni kell a szolgáltatásért - van kintlévőség, így van ez temetőnk esetében is.

Számokban: 1. Temető fenntartói díj: 202 000 Ft,

2. Sírmegváltás: 180 000Ft

A temetések száma és felekezeti megoszlása:

Év	Ev.	Ref.	Kat.	Polgári	Koporsós	Urnás	Összes
2002	8	0	4	0	12	0	12
2003	10	4	7	0	17	4	21
2004	8	1	15	0	16	8	24
2005	9	0	6	2	11	6	17
2006	6	0	9	0	11	4	15
2007	3	2	9	5	14	5	19
2008	7	0	12	0	11	8	19
2009	4	0	5	2	8	3	11
2010	7	3	7	1	4	14	18
Össz.	62	10	74	10	104	52	156

Rendkívüli események

Sajnos ilyen is volt. Baleset és rongálások. Megtapasztaltam, hogy a temető milyen veszélyeket rejt.

Gondnokságom első évében történt egy súlyos baleset. Egy 10 éves kisfiú, édesanyja intelmei ellenére a sírok között játszott. Egy sír fejköve rázuhant. A szerencse az volt, hogy a térde alatti testrészt érte. Súlyos bokasérülést szenvedett. Az elmúlt kilenc évben három rendőrségi ügyes sírrongálás volt. Minden esetben "A tettes ismeretlen" határozattal szüntették meg a nyomozást.

Évente 2-3 esetben jeleztek viráglopást.

ÁNTSZ

2002-ben volt az első - ez idáig egyetlen - ellenőrzés. Akkor már elkészítettem az új nyilvántartást.

Ezt nagyon jóra értékelték. Két hibától eltekintve jó minősítést kaptunk. Az egyik az illemhely kérdése. Azóta már a törvény által megszabott türelmi határidő is (2007) lejárt. A másik, a hulladéktároló aljzatának lebetonozása.

Kedves Testvérek! *"Isten megsebez, de be is kötöz. Összezúz, de keze meg is gyógyít"* (Jób 5,8)

Sok emberrel találkoztam, beszélgettem. Leginkább idősebbekkel. Temetések kapcsán sok hozzátartozóval, akik akkor éppen az élet "árnyékos" oldalán voltak. Úgy gondolom, hogy a tölem elvárható módon mindig tudtam egy-két vigasztaló szót mondani Isten ígéjét segítségül hívva. Urunknak vigaszt nyújtó ígéjére a 2010-es esztendőben nekem is nagy szükségem volt. Az élet és halál ura két szerettemet is elszólította. Szeretett testvéröcsém 52 éves korában, a drága édesanyánkat, nagymamát, dédnagymamát 83 éves korában. Távol nyugszanak, az Ő emlékével is a szívemben megyek ki temetőnkbe. Az életnek ura meg is ajándékozott 2010-ben két gyönyörű unokával. Istennek legyen hála. Hálát adok Istennek azért is, hogy elküldött erre a szép, de nem mindig könnyű munkára. Hitet, fizikai erőt és szerető családot is adott. E nélkül nem tudtam volna feladatomat jó szinten ellátni.

Köszönetemet fejezem ki mindazoknak, akik gondnokságom első évében a nagyobb munkákban segítettek. Mescha Wilfrid, Clement Lajos, Romy Imre, Tóth Attila, Kósa Imre, az adminisztrációban Havasiné Julika. Később aztán évente egy-egy alkalommal egy fő segítségére volt szükségem.

Köszönöm Koródi Istvánnak az elmúlt hat évben nyújtott segítségét, odafigyelését.

Mindig a jót cselekedni!

Életem során mindig igyekeztem a jót cselekedni. Így volt eddig, és ezután is, a gondnoki munkámban is erre töreksem. Isten bocsásson meg, ha ez nem mindig sikerült.

2010

Tisztelt Közgyűlés!

A jó megcselekvése vezérelt a munkámban 2010-ben is. Erről fogok részletes tájékoztatást adni.

Jelentem a Közgyűlésnek, hogy temetőnket 2010-ben is a

törvény előírásainak megfelelően üzemeltettük. A hosszabb időt igénylő munkákat (4-5h) szombat délelőtt csináltam. Heti 3-4 alkalommal ellenőrzések, sírszemle, temetés, egyéb. Tavaly év elején nagyon sok havat kellett takarítani. Két napi éves szabadságom terhére, kemény fizikai munkával tudtam biztosítani Baranyi Józsi bácsi és feleségének, valamint Dancs Kálmán testvéreink temetésének zavartalan- ságát. A januári és februári volt gondnokságom legnehezebb téli hónapja. Figyelemmel kísértem minden temetőnkben végzett munkát. Segítettem a vállalkozókat, de ha szükséges volt utasítottam őket a rend és a szabályok betartására. Köszönöm a hozzátartozóknak, hogy ebben az évben is segítettek temetőnk jó rendjét fenntartani. Bár van kintlévőségünk, a fizetési hajlandóság jónak mondható. A kiadásokról és bevételekről mindig időben, pontosan elszámoltam. A költségvetési terv teljesült. A kiadás kevesebb, a bevétel több lett. A temetőnkkel kapcsolatos nyilvántartásokat naprakészen, pontosan vezettem.

A temetések (18) rendben, kegyeletteljesen történtek. Ebben az évben is elvégeztük egyik munkahelyi kollégámmal a kerítésen kívüli fák nyesését.

Felújítás: Megtörtént az éves vállalásomban is szereplő, a haranglábnál lévő emlékoszlop - tetején kereszttel - felújítása. Kiemelt része ez temetőnknek! Hisz' itt zajlik a ravatalozások 80 %-a.

Valamint megújult a temetőnk geometriai középpontján lévő régi (1910) mészkő emlékoszlop kereszttel. Megköszönöm Koródi István testvérünknek az égetéseknél nyújtott segítségét, egész éves odafigyelését. Hála a Jóistennek, hogy ez évben temetőnkben nem történt baleset!

Rendkívüli esemény: Egyik sírról tövestől kitépték és ellopták az összes vegyes állományú örökzöldet. Az anyagi kár kb. 20 000 Ft. A lelki ennél sokkal nagyobb.

Egy sírrongálás is volt, amiből rendőrségi ügy keletkezett. November 6-ra virradóan ledöntöttek kettő, kétszemélyes síremléknek a fejkövé. A rongálási kár 100 000 Ft. A rendőrség az ügyet még nem zárta le.

Viráglopást négy alkalommal jelentettek.

Az új kút jól és takarékosan működik! Megépítése óta (2008) folyamatosan csökken a vízfogyasztás!

2008-ban 59 köbméter.

2009-ben 50 köbméter.

2010-ben 33 köbméter.

A 2010- es esztendő számokban:

A temetőben végzett - alkalmakként a három órát meghaladó - főbb munkavégzésem:

Sírszemle: 18

Növényi hulladékégetés: 4

Hulladékkezelés: 5 Csalára egy utánfutó (25 zsák) mécses elszállítása.

Gyomirtózás: 3

Hőeltakarítás és síkosságmentesítés: 13

Kerítésen kívüli fák gallyazása, bozótirtás (3m): 5

Fentieken kívül, a rövidebb időt igénylő - ellenőrzés, sírúj- raváltás, eladás, egyéb okból - történő kimenetel heti 4-5

alkalom.

Otthon végzett munka: Számítógépes és a kézírt nyilvántartás naprakész vezetése. Levelezés, és telefonos kapcsolattartás, ügyintézés. Levél plusz csekk küldése 310 címre, (fenntartói díj, sírmegváltás).

Temetés: 18; ebből nő: 8, férfi: 10, koporsós: 4, urnás: 14
Ev.: 7, Ref.: 3, Kat.: 7, Polgári: 1

Pénzügyi adatok

Bevétel:

Terv: 750 000 Ft, Tény: 802 000 Ft

Kiadás: Terv: 300 000 Ft Tény: 297 716 Ft

Kintlévőség: Temetőfenntartói díj: 202 000 Ft (2009-ben 218 000 Ft) Sírmegváltás: 180 000 Ft (2009-ben 85 000 Ft)

Megállapítható, hogy a temetői rend, a nyilvántartás, az emberi kapcsolatok és a pénzügyek tekintetében sikeres, és Istentől megáldott év volt a 2010-es esztendő. Halát adok Istennek, hogy a kétműszakos munkahelyem mellett, a gondnoki munkámhoz is adott erőt, egészséget és segítséget. Megerősödött a hitem abban, hogy jó dolog a jót megcselekedni!

Végül a 2011-es tervek:

Bevétel: 800 000 Ft

Kiadás: 300 000 Ft

Tervezem a kerítésdrót cseréjét, folytatva a már megkezdett homokos oldalon, kb. 40m hosszban.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Erős vár a mi Istenünk!

Nagy Sándor
temetőgondnok

PÜNKÖSD

A pünkösöd jó - de meg nem érti titkát
a szív, amelyben még az Úr nem él;
Itt a tavasz, - bimbófejük kinyitják
a kis virágok, zöldül a levél.
Mit ér, ha a természet újra éled,
a föld örül, madárka énekel,
de a szívünkben még az égi Lélek
élet tavaszát nem költötte fel?

Ha szívünket a Lélek át nem hatja,
hervadt virág csak minden ünnepünk,
Hiába volt a szent karácsony napja,
a húsvét fénye föllángolt - s letűnt.
Az Úr csak egyszer járt itt lenn a földön,
értünk csak egyszer halt kereszthalált,
De kell, hogy pünkösöd újra s újra jöjjön,
mert életet csak Isten Lelke ad.

Ismeretlen szerző

Érvényes és eredményes püspökválasztás

A Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület Jelölőbizottsága 2011. április 8-án tartott szavazatszámláló ülésén megállapította, hogy a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület új püspökére beküldött szavazatok alapján a választás érvényes és eredményes volt. Az egyházkerületben lévő hat egyházmegye,- (Fejér-Komáromi, Győr-Mosoni, Somogy-Zalai, Soproni, Vasi, Veszprémi egyházmegye) gyűlekezetiben a szavazást megtartották.

Leadható szavazatok száma: 121 db

Leadott szavazatok száma: 121 db

Érvénytelen: 5 db. szavazat

Az érvényes szavazatok alapján:

Bencze András: 46 db szavazatot

Szemerei János: 70 db szavazatot kapott

A gyülekezetek szavazatai alapján a megválasztott új püspök Szemerei János kaposvári lelkész lett.

Isten áldása kísérfje a megválasztott püspök, és a szolgálatban lévő püspökhelyettes Bencze András életét és szolgálátát.

Kérjük a gyülekezeti tagokat, hordozzák imádságban mindkettőjüket, hogy megbízatásukat az egyházunk, és kerületünk javára, Isten dicsőségére végezzék.

A tényszerű, rövid jelentés így hangzott a püspökválasztásról.

Számunkra, a székesfehérvári gyülekezet tagjainak azonban többet mondanak a fenti mondatok.

Gyülekezetünk lelkésze, pásztora marad Bencze András továbbra is, aki huszonöt év óta hűségesen gondozza a rábízottakat. Hálát adunk Istennek a közöttünk végzett szolgálatáért, életéért, amelynek továbbra is részesei maradhatunk.

Erős vár a mi Istenünk!

Kissné Kárász Rózsa

Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület jelölő és szavazatszámláló bizottsági elnök, székesfehérvári presbiter

EGYHÁZMEGYEI IFJÚSÁGI TÁBOR

Szeretettel hívunk és várunk minden 14-25 év közötti fiatalt az egyházmegyéink által szervezett ifjúsági táborba Nagyvelegre, július 31. és augusztus 6. között.
Jelentkezni Pethő Judit beosztott lelkésznél lehet a 20/824-5506-os telefonszámon, vagy a judit.petho@lutheran.hu címen.

REFORMÁCIÓ ÉS SZABADSÁG

„Erősségem és énekem az Úr, aki megszabadított”

(Zsolt 118, 14)

Gyülekezeti ének: 261.

Az evangélikusok 2017-re, a reformáció 500. éves jubileumának megünneplésére készülnek. Az addig hátralévő időben minden évben egy kiemelt gondolattal foglalkozhatunk. Erre az évre a „Reformáció és szabadság” témakör jutott. Bencze András lelkészünk javaslatára, az evangélikus naptárban található cikkek segítségével igyekeztem feldolgozni, hogy mi ragadta meg gondolataimat a reformáció hatásaiból, és mit értek szabadságon? Csodálkozva és örömmel fedeztem fel, milyen sok bibliai ige foglalkozik ezzel a témával. Összefüggéseket értettem meg.

Énekkar: Gárdonyi Zoltán: Új világoság jelenék

Először a szabadság szót szeretném körüljárni. A szó gyökere: *szab*. Mivel szeretek szabni-varrni, erről az jutott eszembe, ha anyagból ruhát szabok, határt szabok, méretre szabok. Isten rám szabott feladatokat ad, avval a szabadsággal, hogy rám bízta, teszem-e vagy sem. Szabhatom magam valakihez, valamihez. A testünk, környezetünk határt szab akarataunknak, cselekedeteinknek.

A krisztusi szabadság viszont nem azt jelenti, hogy másokhoz szabom magam, hanem a belém oltott isteni szabadsághoz. Tegyek a szabadság törvényeit! Jakab 2, 12-ben ezt olvashatjuk: „*Úgy beszéljete és úgy cselekedjete, mint akiket a szabadság törvénye ítél meg*”. Valamint magyarázatot találunk Péter első levele 2. szakasz 15-16. versében is: „*Mert az Isten akarata az, hogy jót cselekedve némissátok el az értelmetlen emberek tudatlanságát, mint szabadok: nem úgy, mint akik a szabadságot a gonoszság takarójául használják, hanem mint Isten szolgálói.*”

Énekkar: Beharka Pál: Nézz az Úrra!

A szab-hoz kapcsolódó következő szót, a *szabályt* emlitem. Az ember nincs egyedül, közösségben van. A történelem folyamán kialakultak azok a közösségi vélemények, szabályok, törvények, amelyeket a közösség végiggondolt, amely véleményekkel, válaszokkal, szabályokkal segíti az egyént a helyes út megtalálásában. Viszont nem segíti a másik ember énjének a felfedezésében. A törvénytől, szabálytól való szabadság erő a „Lelki Jelenlét” fényében a megfelelő cselekvés kiválasztására, mert „*Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság*” (2.Kor. 3,17-ben olvashatjuk). Jézus tanításaiban, vitáiban, valamint Pál apostol leveleiben sokszor jelenik meg az embert megkötöző törvény a szeretet szabadságával szemben. Márk 3. rész 4. versében a sorvadttal kezű ember meggyógyításakor Jézus a farizeusokhoz így szólt: „*Szabad-e szombatot jót tenni, vagy rosszat tenni, életet megmenteni, vagy elveszteni?*” És Jézus a jó cselekvésének szabadságát választotta, meggyógyította a beteget. A törvény (szabály) ugyanis így szól Mózes ötödik könyvének 5. szakaszának 14. versében: „*A hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot ne tégy azon!*” Ugyanehhez a törvényhez kapcsolódik a „kalásztépés” története is, amelyet szintén Márknál a 2.

rész 24. versétől olvashatunk a tanítványok cselekedetéről a farizeusok felháborodásaként: „*Nézd, miért tesznek szombaton olyat, amit nem szabad?*” Jézus válasza: „*A szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért; tehát az Emberfia ura a szombatnak is!*”. Evvel eljutottunk a szabad fogalmához. Pál apostol a Korinthusiakhoz írt első levelének 6. rész 12. versében így fogalmaz: „*Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, de ne váljak semminek rabjává.*” Pál apostol segít megérteni Jézus gondolatmenetét és cselekvését az előbbi történetekben.

Énekkar: Csomasz Tóth Kálmán: Ajtódon valaki kopog

Szabadít. Már az Ószövetségben is több helyen olvashatunk Isten szabadításáról. Jeremiást így küldi Isten a népek közé: „*Ne félj tőlük, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged!*” (1, 8.). Később pedig így könyörög Jeremiás: „*Gyógyíts meg Uram, akkor meggyógyulok, szabadíts meg, akkor megszabadulok*” (17,14.). Jakab apostol hasonlóan vélekedik: „*A hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt*” (5, 15.). A Zsoltáros hálaadó éneke (118, 14-15, 21.) Isten kegyelméből fakadó örömet fejez ki: „*Vígasságnak és szabadulásnak szava van az igazak sátoiraiban; Hálát adok neked, hogy meghallgattál és megszabadítottál.*”

Ézsaiás könyvében olvasottak előrevetítik azt a tényt, hogy Isten elküldi Fiát, Jézus Krisztust, akivel egyek. „*Én, én vagyok az Úr, rajtam kívül nincs szabadító*” (43, 11.). Az 56. rész 1. versben pedig így szól: „*Tartsátok meg a törvényt, cselekedjete igazságosan, mert hamarosan eljön szabadításom, és nyilvánvaló lesz igazságom.*” Az Atya Fián keresztül szabadít meg. Az előbbi jövődőlés megvalósulása Máté evangéliumában (1, 21.), amikor az angyal így szólt Józsefhez: „*Mária fiút fog szülni, akit nevezz el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.*”

Énekkar: Gárdonyi Zoltán: Jer, mindnyájan örüljünk

Lukács evangéliumában (4, 18.) Jézus Krisztus mondja Ézsaiás könyvében róla megírtakra utalva: „*Az Úr Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak.*” Pál apostol a kolosséiakhoz írja: „*Az Atya szabadított meg minket a sötétség hatalmától, és vitt át minket szeretett Fiának országába, akiben van megváltásunk és bűneink bocsánata.*” (1, 13-14.), a rómaiaknak így módon ad magyarázatot: „*Miután meghaltunk annak a számára, ami fogva tartott minket, megszabadultunk a törvénytől, úgyhogy az új életben a Lélek szerint szolgálunk, nem pedig az Írás szerint, mint régiben.*” (7,6), valamint a galatabelieknek ezt írja: „*Krisztus szabadságra szabadított meg minket*” (5, 1.) Timóteusnak pedig a következőt akkor, amikor már tisztában van azzal, hogy a római császár kivégezteti: „*Megszabadít engem az Úr minden gonosztól és bevisz az ő mennyei országába.*” (2.Tim. 11, 18.)

Énekkar: Rezessy László: Én Istenem, én bűnös ember

Ez év februári igéje is szorosan kapcsolódik témánkhoz, a szabadsághoz: „*A teremtet világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgásgától Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára*” (Róma 8, 21.) Pál apostol arról

szól, hogy a teremtett világ várja a szabadulást. Van jövője a teremtettségnek, ha az Isten gyermekei komolyan veszik Krisztustól kapott szabadságukat, és felelősséggel, tudatosan bánnak környezetükkel. Az Ószövetségből tudjuk, hogy az ember bukása magával rántotta a hiábavalóságba, a céltalanságba a teremtettséget is. Ez a romlandóság szolgásgája. Evvel szemben Pál apostol a szabadulás evangéliumát hirdeti. A dicsőséges szabadság Jézus visszajövetelkor valósul meg a teremtettségre nézve. Addig is Isten megváltott gyermekeként másképp kell viszonyulnunk környezetünkhöz, mai kifejezéssel „környezettudatosan” kell élnünk! Pál apostol így inti a galataiakat: „*Mert ti testvéreim szabadságra vagytok elhíva, csakhogy a szabadság ne legyen alkalom a testnek a bűnre, hanem szeretetben szolgáljatok egymásnak.*” (5, 13.). A szeretet a szabadság megélésének a legnagyszerűbb formája.

Énekkar: Draskóczy László: Ó, maradj kegyelmeddel

Hogyan lehet szabadságra nevelni a mindennapokban? Közösségben élve hitelességgel és példamutatással. Ugyanis a biztonságot adó kötelék - család, iskola, gyülekezet - segíthet, hogy megtaláljuk az egyensúlyt a függés nehézségei és a függetlenség áldásai között. Az ember egyedül gyenge, tetteiben és hitében egyaránt. A családban megélt szabadság az egymás iránti bizalomból fakad. Viszont vannak buktatók is, ha nem tudjuk az időt jól beosztani, nincs időnk a másira, ha anyagi bizonytalanságban, mindennapi félelmekben, vagy éppen túlságosan jó módban, önzésben élünk. Az ember szabadsága az, ha Isten megragadja, megszabadítja a bűnből, rossz szokásoktól, gonosz indulatoktól. A társas létünkben adódóan az érzelmi kötelék nem csak összeköt, de meg is kötöz, vagyis korlátozza szabadságunkat. Megtaláljuk-e a helyes középutat a személyiségünk megőrzése és a másik akarata miatt meghozott önfeladás között? „Az igazi nagyság mértéke az, hogy mekkora szabadságot adsz másoknak, nem pedig az, hogy mennyire tudsz másokat arra kényszeríteni, amit te akarsz.” (Larry Wall)

Énekkar: Ráduly Emil: Az Úrnak irgalmát örökké éneklek

Az embernek a földi léte során van-e szabadsága arra, hogy befolyásolja, alakítsa életét? Van-e szabad akarata, vagy eleve elrendelt pályán mozoghat az ember? A teológiai gondolkodás úgy veti fel a kérdést, hogy rendelkezik-e a bűnös létállapotban lévő ember szabad akarattal a saját üdvössége vonatkozásában? A reformáció idején élő emberek épp úgy foglalkoztatta a szabad akaratról való gondolkodás, vita, mint a mai embert. Rotterdami Erasmus humanista gondolkodó eleinte egyetértett a lutheri reformációval, de a szabad akaratról nem vélekedtek egyformán. Luther szerint a földi élet körülményei között az embernek van szabad akarata a cselekvés különféle lehetőségeinek választására. Az emberi akarat a kegyelem által, a Szentlélek munkáján keresztül az isteni akaratba illeszkedik. Luther a krisztusi szeretetet gyakorló hívő ember szabadságát így fogalmazza meg: „A keresztyén ember mindennek szabad ura, és nincsen senkinek alávetve. A keresztyén ember mindennek készséges szolgálja, és mindenkinek

alá van vetve.” A tökéletes szabadság ígéretének hordozói az örökkévalóságra tekintenek, Krisztust követve Isten gyermekei és országának örökösei. „*Aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgy-hogy nem feledékeny hallgatója (az igének), hanem megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete.*” (Jakab 1, 25.)

Énekkar: Gárdonyi Zoltán: Szentlélek Isten, égi láng

1517. október 31. után Luther Márton gondolatai, a reformáció, a három részre szakadt Magyarországra is hamar eljutott. A lakosság túlnyomó többsége követőjévé lett, de a katolicizmus protestánsellenes harcra kezdett. Bocskai István a vallásszabadság megvalósulását független erdélyi fejedelemségben gondolta. A fejedelemségre választott főúr elérte az 1606-os bécsi békében az önálló fejedelemséget, valamint azt is, hogy „a nevezett rendeknek vallásuk szabad használata és gyakorlása megengedtetik”. Később az 1608-as pozsonyi országgyűlés törvénybe iktatta az evangélikus és református egyházak szabadságát. Ennek ellenére a katolikus restauráció egyre hatékonyabb lett. A harmincéves háború kezdetekor a felekezetek közötti feszültség akkorára nőtt, hogy Bethlen Gábor erdélyi fejedelem a protestánsok védelmében hadjáratokat indított. Majd I. Rákóczi György kelt védelmére a protestáns lelkeseknek és a magyar parasztságnak a katolikus földesurakkal szemben. A felszabadító hadjáratai után kötött linzi békében (1645) elérte a szabad vallásgyakorlatot. I. Lipót Habsburg uralkodó törvénytelen intézkedései miatt szerveződött Wesselényi-összeesküvést sajnos leleplezték. Ezután perek sora kezdődött, amiknek következtében protestáns elítéltek kerültek gályarabságra, mártírságra.

Énekkar: Sulyok Imre: Hány hívő érte el az égi célt

Thököly Imre győzelmes hadjárata kikényszerítette, hogy I. Lipót az 1681-es soproni országgyűlésen jóváhagyja a vallásügyi törvényeket, amelyben kimondták a vallásszabadságot, bár még folytatódta a protestánsellenes támadások. A reformkori országgyűlések idején a vallásszabadság kérdése elsőrendű politikai témává lépett elő. A vallásszabadság és a politikai szabadság ügye összefonódott. Az 1848-as forradalom nyomán az „áprilisi törvények” egyik törvénycikke kimondta a felekezetek teljes egyenlőségét. A protestáns egyházak felismerték, hogy a szabadságharc kimenetelén a protestánsok szabadsága és függetlensége is múlik. A bukás után tizenkét évre a protestáns egyházak is elvesztették függetlenségüket, a Habsburg udvar protestánsellenes politikája felerősödött. A kiegyezés korában a felekezetek közötti egyenjogúság a vegyes házasságok ügyében hozott szabályozás betartása körül éleződött ki, mivel a katolikus egyház ennek szívében ellenállt. A vegyes házasságok problémáját a Wekerle-kormányzat sikertelen módon megoldani 1894/95-ben, hogy az egyház és állam szétválasztása érdekében bevezették a polgári házasságot és az állami anyakönyvezést. Ezt még kiegészítette a vallás szabad gyakorlatának megerősítése. A XX. században az 1956-os forradalomkor Nagy Imre kormányában államminiszteri feladatot vállaló Bibó István az ágostai és helvét reformáció érdeméért említi, hogy „segített létrehozni egy olyan erkölcsileg nagy igényű emberfajtát,

amelynek azután a politikai szabadságra nézve is nagyobbak lettek az igényei.” Vagyunk-e mi ilyen „erkölcsileg nagy igényű emberek”? Tanultunk-e elődeink hitükért folytatott harcaiból, hűek vagyunk-e hitünkhöz? Tudunk-e Istennek tetsző módon megbocsátani egymásnak, és testvérként szeretni a más felekezetűeket? Jó alkalom erre az ökumenikus imahét, de ne csak akkor gyakoroljuk az egymás iránti szeretetet! Hála legyen Istennek a megtapasztalásért, hogy a különböző felekezetek papjai, lelkészei és gyülekezetei közelednek egymás felé, és a Szentlélek segítségével megérthetjük, megélhetjük, hogy egy test tagjai vagyunk, egymást kiegészítjük.

Énekkar: Cordans: Áldunk Isten, földön s mennyben

Végül Pál apostol Rómába írt leveléből idézek, amelyben a legfőbb célt és az odavezető utat közli: „*Mikor a bűntől megszabadultatok, és az Isten szolgálói lettetek, már ez meghozta nektek a gyümölcsöt, a szent életet, amelynek vége az örök élet.*” (6,22.) Korunk példaképe lehet Bőjte Csaba ferences testvér, aki az ő egyszerű, közérthető módján az előbbi így fogalmazta meg: „Bennem nagy szabadság van, mióta megértettem, hogy gyümölcsöt kell teremjek, marandó gyümölcsöt. Ez az én dolgom – és a magam belső lelki életét és minden mást a jó Istenre bízhatok.”

Gyülekezeti ének: 453.

Csekéné Bányai Erzsébet
kórusvezető

Elhangzott: 2011. február 20-i szeretetvendégségen az énekkar szolgálatával.

Az alábbi - stílusában és műfajában teljesen eltérő - két írással emlékezünk a 120 éve született Gáncs Aladár, gyülekezetünk egykori lelkészére.

Az első írás irattári adatokra támaszkodik, a lelkész életét tényszerűen, számadatok és érdekes családi kapcsolatok közlésével mutatja be. A második, egy középiskolás fiatal írása, melyben a templomunkban elhelyezett emléktábla kapcsán megfogalmazódott gondolatait vetette papírra.

Gáncs Aladár székesfehérvári szolgálati idejéből ránk maradt emlékek

Gáncs Aladár 1916-1925-ig szolgált Székesfehérváron. Édesapja Gáncs Jenő, 39 év szolgálat után adta át helyét fiának. 1916. szeptember 3-án iktatta be Jánossy Lajos esperes.

2009-ben a gyülekezet irattárának rendezése során találkoztunk Gáncs Aladár ránk maradt irataival. Sajnos levelezéséből töredékek maradtak ránk, hirdetőkönyve, szolgálati naplója az idők folyamán elveszett, de néhány érdekességet szeretnék a gyülekezettel megosztani.

Az esketési anyakönyvbe gyöngybetűkkel jegyzett be. Néhány adat: a 9 év alatt 114 párt adott össze. 1920.08.08-

án Mórocz Károly és Horváth Terézia esküvője volt.

Ők dr. Molnár Gyuláné, Márta néni szülei voltak.

1922.10.10-én bejegyzésre került Mesteri Gáncs Aladár és Gleria Róza esküvője. Igaz, ez Budapesten a Vártemplomban volt, a szertartást az akkor még lelkész Turóczy Zoltán végezte. Az egyik tanú Molnár Gyula táblabíró, aki Márta néni apósa volt.

A halotti anyakönyvbe 194 temetés lett bejegyezve.

1920.01.09.-én hunyt el Mesteri Gáncs Jenő, akit a Homokosri Evangélikus temetőben helyeztek örök nyugalomra, feleségét Tatay Vilmát 1921.08.16-án temették férje mellé. Mindkét szertartáson Podharszky János tordasi lelkész szolgált.

Gáncs Aladár szívén viselte a templomépítés ügyét, hiszen ekkor a Megyeház u. 17. alatti imaházban voltak az istentiszteletek. Templomépítő Bizottságot hozott létre. Megtárltunk egy kéziratot a Templomépítő Bizottság 1918. február 4-i üléséről, amelyen arról határoztak, hogy ingyen telket kérnek a Városi Tanácstól templom és lelkészlak építéséhez. Gáncs Aladár 1918. február 17-én elküldte a kérelmet a Városi Tanácsnak, az akkori Haltér déli felét kérte az építkezés céljára. A Városi Tanács 1918. április 5-i határozatában a kért telket nem engedélyezte, de felajánlotta templom és lelkészlak építésére a Törvényszék melletti fás részt.

Gáncs Aladár Templomépítési Alapot hozott létre, amely az 1916-1919-es Főkönyv szerint 1974.10. koronáról 56396.28 koronára növekedett. Itteni szolgálata alatt mindig igyekezett a templomépítés ügyét segíteni.

Szolgálata alatt több alapítvány működött, így például a Márton diák Alapítvány, amely a szegénysorban élő középiskolás evangélikus diákoknak nyújtott anyagi segítséget. Az evangélikus diákokról az iskolai nyilvántartást vezette.

Például:

1916/1917-ben: elemi iskolába 79 fő iratkozott be, középiskolába: 48 fő

1917/1918-ben: 66 fő és 47 fő

1918/1919-ben: 65 fő és 56 fő

A legutolsó iratunk, amit az irattárban őrzünk az 1925.09.24-i leltár. Ebben a gyülekezet tárgyait adta át Irányi Kamill lelkésznek.

Gáncs Aladár jól működő közösséggé alakította a gyülekezetet, kis csoportokat hozott létre, munkatársak segítették szolgálatában. A háború után, a lecsökkent számú evangélikusságot igyekezett összefogni.

Nevéhez kapcsolódik az evangélikus ébredés korszaka.

Nagy tisztelettel emlékezünk rá.

Pirka Lajosné

Gáncs Aladár az evangélikus egyház ébresztője

A székesfehérvári evangélikus templomban egy emléktáblára lettem figyelmes, amelyen ez áll:

**„Isten iránti hálával emlékezünk
Gáncs Aladár lelkészre
(1891-1935)
aki gyülekezetünk pásztora (1916-1925)
és az evangélikus egyház ébresztője volt.”
Az evangélikus gyülekezet 1991.**

Felmerült bennem a kérdés, miért csak ennek az egy lelkésznek állított emléket a gyülekezet, holott ő csak 9 évig szolgált templomunkban. Elkezdtem érdeklődni személye iránt, és amit hallottam és később olvastam róla, annyira megérintettek, hogy őt választottam egy pályázatra beküldött dolgozatom témájául. De nekem ennél sokkal többet jelent Gáncs Aladár. Mindig is felfigyeltem és csodálattal néztem azokra az emberekre, akikről tündöklük Krisztus fényessége. Gáncs Aladár tanulmányozása közben, olvasva írásait biztosan mondhatom, hogy ő is ilyen ember volt. Már tudom, mennyire méltó volt ő erre az emléktáblára.

Mit tanulhatunk ma Gáncs Aladártól?

Szelídséget, alázatot. Gáncs Aladár kistermetű, halk szavú ember volt, az egyénisége visszahúzódó, szeretett háttérben maradni. Ezt az is példázza, hogy a konferenciákon mindig az utolsó sorokban keresett helyet magának. Igehirdetése messzire mutató, szívhez szóló, de szelíd beszédek voltak.

Az emberek és gyerekek iránti szeretetet és törődést. Túróczy Zoltán írja Gáncs Aladáról: „Kis falusi gyülekezetek és nagyvárosi tömeggyházak, szegény béresgyerekek és főúri paloták lakói, börtönök kutasítottjai, a betegágyak szenvedői beszélhetnek arról, hogy mindenki papja volt.” Konfirmándusainak személyesen írt üzenetet. 75 különböző ígét, amelyben 75 gyermek lelki portréja rajzolódik ki. Ezekből látszik, hogy mennyire szerette, ismerte őket, és mi mindent tett azért, hogy elvezesse őket Jézushoz. Tanítványai csapatban követték őt, amikor az utcán ment. Ismerte örömeiket, vágyaikat, sorsukat. Ifj. Gáncs Aladár így írja: „Apámat már megtérése előtt is vonzotta valami a gyerekekhez. Mindenkit szeretett. Láta a bűn által elrontott életüket, de mindenkiben látta azt is, akivé, amivé Jézus formálhatja őket.”

Hivatás tudatot és sokszínűséget. A magyar evangélikus gyülekezetek gondjai mellett tevékenyen részt vett a külmiszióban is: szeretettel hordozta az indiai árvák, a kínai vak leánykák, az ovambó négerek gondjait, elő készítette Kunst Irén misszionáriusnő magyarországi útját. Mindenre volt ideje: személyes beszélgetésekre, óriási levelezésre, előadásokra, cikkek írására, kórházlátogatásra, fogházmiszsióra és állandó imádkozásra. Vitéz Csia Lajos így számol be Gáncs Aladár utolsó időszakáról: „Hogy az utolsó hónapokban micsoda munkateher nehezedett erre a beteg szívű, fáradt testű emberre, arról jó némi fogalmat szerezünk.

Egyszerre 6-7 iskolában tanított, heti 24 órája volt. Sokféle hívták meg vidékre is előadások tartására s betegágyáról is 4-5 adventi előadást kellett lemondania. Mindezekhez járult hűséges életének utolsó legnagyobb munkája: Kunst Irén életrajzának megírása, melyet néha éjszakánként végzett” Székesfehérvári avató beszédében is a rendíthetetlen hivatástudatáról tesz bizonyosságot: „Nem féltem megmondani, Istennek kívánok szolgálni inkább, mint embereknek. Tudom, hogy Istennek szolgálva, jobban szolgállok embereknek is. Akkor nem kell félnünk a reánk váró nagy feladatoktól. Akkor alázatosan meg fogja állni helyét e kis gyülekezet, meg a városnak, meg e hazának érdekében.” Sokszínűségét támasztja alá az is, hogy verseket és 2 éneket is írt: Úr Jézus, óh Te légy velem, Ki eljött éretted, vár téged Ő.

Mi a megtérés? Az első időkben így fogalmazta meg: „Megtérni annyi, mint Istennek adni át az életünket.” Aztán ezt látta: „Megtérni annyi, mint a magam bűnössége alatt összetörni s a keresztfán felkínált kegyelmet elfogadni.” Végül erre jutott: „Megtérés az, aminek folytatása van.”

Krisztus központúságot és az Úrral való közösséget. Gáncs Aladár teológiája évtizedek alatt alakult, formálódott. Isten vetése beérett az életében. Írásmódja nem üres csillogás. Az Isten közelségétől megérintett szív közli így mondani valóját. Bárhonnan indul el, mindig a központba érkezik: Krisztus keresztyéhez. Ő maga így vélekedik: „Barátaim, minden szóért kár a szószéken, ami nem a KERESZTRŐL szól.” Az Úrral való közösséget legjobban talán Székesfehérvárról való távozásakor érezhetjük. Így ír róla barátjának Túróczy Zoltánnak: „Ilyen nagypéntekem és húsvétom még nem volt az életemben. A reggeli csendesóráimban igen közel jött, csak úgy ragyogott körülöttem az Úr. Az Úrnak énreám BÉTHEL-ben van szüksége. Olyan csodálatos volt az, ahogyan ez a végeredmény lehullott elém, mind jobban felszabadítva az utat.” A lelkipásztor búcsúbeszédében így fogalmazott: „Elmegyek, mert az Úr hív. Elmegyek, mert az Úr életemet más munkamezőben, más beosztásban akarja felhasználni.” Hadd osszam meg egyik legkedvesebb történetemet Gáncs Aladáról, Rimár Jenő elbeszélésében: „Úrvacsoraosztás volt Piliscsabán. Egy diakónus nem vehetett részt azon az elodázhatatlan tennivalói miatt. Amint kijöttünk az Úrvacsora után a BÉTHEL szép kertjébe, a mi drága barátunk megpillantotta a munkaruhás, fáradt tekintetű diakónust, sietve hozzá ment, melegen megölelte mondván: „Ezt a testvéri ölelést onnét hoztam” ...”

Gáncs Aladár méltatása

Ez a lángoló élet 1935. december 13-án kialudt. 50 lelkész és nagy gyülekezet részvételével temették el. Túróczy Zoltán későbbi püspökünk, legrégibb jó barátja prédikált ravatala mellett. Szépen jellemezte: „Ő volt a magyar evangélikus lelkésznevezeték legegységesebb lelkipásztora... az ország papja volt. Felelősségérzete nem tudott megállani még az országhatár sorompóinál sem... Olyan magáról nézte a világot, hogy az egész világ belefért a látóhatárába. Ezért lett a világ papja.” Scholz László szerint: neki küldetése volt köztünk. Mi volt az, amiért ő meggyűlt, lobogott és elégett? Az egyház ébredésének szolgálata. Halála előtt azt mondta né-

hány héttel, hogy az egyházban megindult az ébredés, így ő már nyugodtan meg is halhat. Nem Isten ügye ért véget, csak az ő küldetése járt le.

Egész életének mottója a következő bibliai igevers volt: *„Serkenj föl aki aluszol, támadj fel a halálból, és felragyog néked a Krisztus!” (Ef. 5,14)*

Fabiny Tibor egyháztörténész így emlékezik Gáncs Aladár-
ra: „Hivatástudata, égő szövétneke, Krisztusért és egyházá-
ért lángoló szíve legyen sokunknak, mindnyájunknak példa-
kép!”

Biztosan nem véletlen, hogy Gáncs Aladár születésének 120 éves jubileuma arra az időre esik, amikor sokan imádkozunk újra gyülekezetünk és egyházunk ébredéséért. Gáncs Aladár jubileuma ne csak egy emlékezés legyen, hanem biztatás az egyház újbóli ébredésére.

Fehér Eszter

Már majdnem egy éve működik Gyülekezeti Házunkban családi napközi (Kuckó), mely kiemelkedő jelentőséggel bír gyülekezetünk életében. Ezért örömmel adunk minden alkalommal hírt a „CSANA” helyzetéről, szerepéről, fokozatos fejlődéséről. Most Szebik Ágnes családi napközis nevelő, fejlesztőpedagógus (napközink meghatározó személyisége) és egy anyuka szemszögéből mutatja be a „Kuckó” falai közt zajló életet.

„Rohan az idő” ...

„Rohan az idő”... - hiszen a Kuckó működése már majdnem egy éve kezdődött el. Sokunk közös álma, munkája, elképzelése tette lehetővé, hogy napról napra fogadhatjuk a gyermekeket. Sok szó esett arról is, hogy anyagilag vajon megéri-e, vagy sem; nem túlságosan merész-e a CSANA létrehozása; jönnek-e majd gyermekek; vajon meghozza-e a sok ráfordított munka és pénz a gyümölcsöt?

Hiszem, hogy a Kuckó elindításával szolgálatot is vállalunk. Olyan családok nyitották ki a gyülekezeti házunk ajtaját, akik valószínűleg egyébként nem tették volna ezt meg. Lehetőségünk van a fiatal családok felé közvetíteni Krisztus szeretetét, a keresztyén élet és nevelés alapjait. Azáltal, hogy gondoskodunk gyermekeikről, szeretjük, fejlesztjük őket, a szülők felé bizonyosságot teszünk Isten szeretetéről, gondviseléséről. Ezáltal tudjuk építeni a gyülekezetünket és közreműködünk abban, hogy minél több keresztyén nevelésű gyermek kerülhessen ki a Kuckó falai közül. A szolgálat erősít minket és a gyülekezetet egyaránt. A gyermekmisszió a gyülekezet jövőjének építése. Isten szolgálatra hívott el minket. Ha szolgáljuk Őt, akkor megáld minket.

Szeretnénk áldás lenni a hozzánk érkező családok és a gyülekezet életében.

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.” (Mt. 10,32)

Szebik Ágnes

A mi kis kuckónk

„Ma megyünk a Kuckóba?” – kérdezi néha Gergő reggelente.

Igen. Jó lesz? – várom kíváncsian a választ.

Jó. – feleli kisfiam a lehető legtermészetesebben.

És kik lesznek még ott? – szól közbe Apa is.

Hát a Ruben, a Málna, a – jön a gyors válasz.

És mit szoktatok Rubennel játszani? – érdeklődünk mindketten.

Babakocsit tologatni. – mondja Gergő örömmel. „

Ezekért a nyugodt reggelekért érdemes a Kuckóba vinni kisfiunkat.

A barátságos, tágas helyiségben jól lehet futkározni, kuckót építeni, a játékvastat kirakni és a kis szőnyegen olvasgatni. Egyik este Gergő A három kismalac és a farkas című meséből mondott részletet – kiderült, Julika néni olvasta fel a gyerekeknek. Rajzocskáit, kézzel készített ajándékait is megcsodálhattam Gergőnek. Ő, azt hiszem, az udvaron szeret lenni a legjobban, ahol motorozhat és homokozhat kedvére.

Ági néni, Julika néni és Rózsa néni gondoskodik a gyerekekről. Anyukaként számomra nagyon fontos, hogy kisfiammal elfogadó, megértő, türelmes gondozó nénik foglalkozzanak. Kedves és természetes lényük hamar elfeledteti arra a pár órára az anya hiányát.

A keresztyén nevelés is szerepet kap: rövid bibliai történeteket elevenítenek fel játéktárgyakkal és vallásos dalocskákat énekelnek. Kisfiam, csak úgy, amikor eszébe jut, elénekel egy sort egy dalból, amit Ági néni gitáron kísérvé szokott énekelni a gyerekeknek. Így hangzik: „ Krisztus Jézus, Á-á-men.” Örülök, hogy kisfiunk a családi fészek melegéből kikerülve a Kuckóban is megtapasztalhatja a szeretetet.

Holló Zsuzsanna

„Csőről fűtő” egyházközség

Ahogy a kedves Testvérek olvashattak róla az újságokban, városunkban terjed a csőről fűtés jelensége, azaz a költségmegosztóval felszerelt épületekben a középső lakók szinte semmit nem fizetnek, a szélsők pedig nagyon sokat. Egyes épületekben olyannyira torzultak a fűtési szokások, hogy a lakók közel 90%-a szinte a teljes fűtési szezon alatt zárva tartja a radiátorokat, a földszinti lakók viszont kénytelenek fűteni a hideg miatt. Így nyilvánvaló, hogy az ő költségmegosztójuk mutatja a legtöbb fogyasztási egységet, ők fizetik ki a ház teljes fűtésének jelentős részét. Nagyon az aránytalanságok, az elszámolási rendben változtatni kell.

Ehhez az analógiához fordultam, mert egyházközségünkben is hasonló a helyzet, de nem a fűtés terén. Változásra van szükség! Évek óta küszködünk a deficités költségvetéssel. Előző számunkban jelentek meg a 2010-es év zárszámadásának adatai, anyagi helyzetünk nem mondható rózsásnak. Felhalmozott tartalékunk nagy részét, folyamatosan, évről-évre, szükségből, vagy egyéb nemes célból feléltük.

Ez a tendencia tovább már nem folytatódhat, szembe kell nézzünk a tényekkel. „Megváltóra” lenne szükségünk. Ez a kifejezés az ószövetségi időkől való. Azt a legközelebbi rokont nevezték így, akinek az ősi törvények szerint erkölcsi kötelessége volt a bajba jutott családtagján segíteni, ha eladósodott. Esetleg - ha már rabszolgasorsra jutott - kiváltotta. Ezért nevezték őt kiváltónak vagy megváltónak. Jelen esetben magunk, a teljes gyülekezet töltheti be ezt a szerepet.

„Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek” (Jel 3:22)

Körülbelül 750 címet (családot) tartunk nyilvántartásban, őket tekintjük tagoknak egyházközségünkben. Közülük nem jár mindenki templomba, néhányan csak „sátoros” ünnepeken. Az elmúlt évben egyházfenntartói járulékot és adományt 363 címről kaptunk. 18 címről érkezett a bevétel 35%-a, 155 címről az 50%-a és a maradék 15%-ot 190 cím tette ki. Igen nagyok az eltérések. A 190 cím átlaga 3 000 Ft, míg a 18 címé 77 000 Ft. Sajnos az alapítványunk javára történő 1%-os felajánlás is kevesebb lett, mint az előző évben, annak csak közel 2/3-a.

Évek óta gondolkozunk egy második lelkési állás betöltésén, de az anyagi helyzetünk ezt nem teszi lehetővé, pedig szükség lenne rá. Főleg az elkövetkezendő időszakban, és nem okvetlenül a püspökhelyettes és a szórványban végzett munka miatt. Helyben is van elég kötelesség, amit csak „egy” lelkész nem tud maradéktalanul ellátni. Beosztott lelkész kirendelése a püspöktől és természetesen attól függ, hogy az adott évben van-e elég végzős teológus, esetleg más gyülekezetnek nincs-e nagyobb szüksége rá. Természetesen olyan feladataik is lennének, amit pénz hiányában odázunk már évek óta. Csak egyet említek, templomunk belső festését.

Azt a kis magot, aki többet fizet, úgy gondolom, már nem lehet tovább terhelni. Ha a 190 cím átlaga megegyezne a 155 cím átlagával, ami 12 000 Ft, már előrébb tudnánk lépni. Ez csak havi 1 000 Ft kiadást jelentene. Egy összegben a 12 000 Ft-ot kifizetni nehézséget jelenthet sokaknak, főleg a mai gazdasági helyzetben, de ha van bankszámlájuk, akkor havi 1 000 Ft-os utalási megbízást észre sem vennének.

Egyéb vetületei is vannak a kérdéskörnek, amik alapos vizsgálatra szorúlnának. Miért nem jár a nyilvántartottak nagy része templomba, holott evangélikusnak vallja magát. Miért nem járulnak hozzá egyesek a költségeinkhez? Egyáltalán jó-e a nyilvántartásunk? Egyik-másik nehéz és talán megválaszolhatatlan kérdés.

A legutóbbi negatív élményem virágvasárnapra esett.

Örvendetesen majdnem tele volt a templom, három keresztelés is történt. Úrvacsora előtt azonban két - a keresztelésen érintett - népes család kivonult. Ekkor már csak annyian maradtunk, mint egy átlagos istentiszteleten. Ez mindkét vonatkozásban szomorú tény.

Évek óta nagyon kevesen gyűlünk össze, például a nagy-péntek esti passióra is. Az orgona javára tartott jótékonyági hangversenyek létszáma is igen változó. A közönyösök-

höz valami módon el kell jutnunk, meg kell szólítani minden réteget. Tudatni kell velük, hogy nem csak a pénzükre, hanem rájuk is szükségünk van. Az idei évben - készülve a reformáció 500. éves évfordulójára - a reformáció és szabadság témakörét tárgyaljuk meg, gondolatainkat e köré csoportosítjuk. Országosan készülve erre, többek között nyitott ajtót ábrázoló plakáttal népszerűsítjük egyházunkat, utalva annak befogadó jellegére. Ez az ajtó lehet templomajtó, de lehet egy lakásnak is az ajtaja - ki hogy értelmezi - a lényeg a nyitottság, a hívogatás, a missziói parancs hangsúlyozása. Úgy gondolom gyülekezetünk ennek érdekében sok mindent megtesz. Gondoljunk csak a sok kiállításra, rendezvényre, irodalmi körre, hangversenyre, stb!

„Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erő van, mégis megtartottad az én ígéretet, és nem tagadtad meg az én nevemet.” (Jel 3:8)

Miért nem járnak templomba az emberek? Esetleg miért hagyják el az egyházat? Ezek a kérdések már olyan mélységbe (magasságba) vezetnek, amik meghaladják tudásomat és e cikk kereteit. Az Istentől való eltávolodás - ami már az Édenkertben elkezdődött - nem új keletű probléma. A mindenkor ember törekvése ez, valamiféle eltorzult szabadságvágy hajtja, hogy lerázzon magáról mindenféle isteni kontrollt. Ez ellen a magunk eszközeivel küzdenünk kell. A február 27-i Evangélikus Életben - református forrásból - érdekes tanulmány jelent meg e témában. A szerző 9 pontban jelöli meg a lehetséges okokat. Érdemes tanulmányozni!

Hallani olyan vélekedéseket is, hogy az új liturgia szokatlansága riaszt egyeseket és ezért nem járnak templomba. E témában is sok cikk jelent meg az Evangélikus Életben pro és kontra. Kétségtelen, létezik a jelenség. Érdekes lenne tudni, hogy gyülekezetünk mennyire megosztott? De, hogy messzire ne menjünk, a püspökválasztás kapcsán is felmerült a kérdés, hiszen a két jelöltnek is eltérő volt a hozzáállása. Azok pedig akik emiatt nem járnak templomba, mert nekik ez szokatlan, elszalasztják azt a megtartó erőt, annak a meghitt együttlétnek a lehetőségét, amit a közös imádságban, gyónásban, énekekben, úrvacsorában, valamint az igehirdetésben, azaz a liturgiában - akármelyik is az - közösségben, áhítattal megélhetnének.

Az előző számunkban Kiss László felügyelő testvérünk írásából már buzdítást kaptunk az adakozáshoz: *„Kérem azon testvéreinket, akik valami ok miatt nem fizetnek egyházfenntartói járulékot, érezzék felelősségüket e közösség szolgálatáért. Havi 1000 Ft nem olyan összeg, amit Isten dicsőségére jó szívvel ne tudnánk áldozni. Kérem azon testvéreimet is, akik rendszeresen adakoznak és fizetnek, tegyék meg, hogy 10 %-kal többet dobnak a perselybe vagy utalnak a bankszámlára.”*

Ehhez a felhíváshoz szerettem volna most én is csatlakozni. *„A jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor. 9.7)*

Rumy Imre
presbíter

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

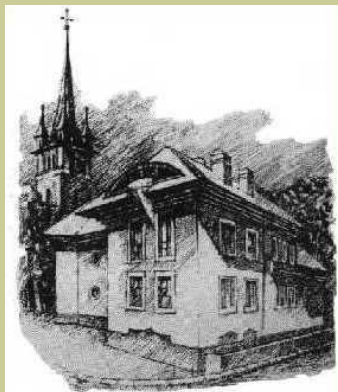
bencze.andras@lutheran.hu

Pethő Judit beosztott lelkész

Mobil: (06) 20 824 5506

E-mail:

judith.petho@lutheran.hu

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

ALKALMAK

Az alkalmakról bővebb információ a lelkészi hivatalban kapható.

Székesfehérvár:

heti ill. havi rendszerességgel:

hétfő 8 h – imaközösség

hétfő 14 h – nyugdíjas klub (hónap első hétfőjén)

hétfő 18 h – elmaradt hittanórák (felnőtt beszélgető kör)

kedd 15 h – missziói kör

kedd 16 h – bibliaóra

szerda 17 h – hittanórák óvodás kortól konfirmációig

szerda 18,30 h – énekkar

csütörtökönként, havonta egyszer irodalmi kör, megbeszélés szerint

péntek 16 h – kisíró (egy éve konfirmáltak csoportja – 14-16 évesek)

péntek 18 h – nagyíró (17 év felettiek ifjúsági köre)

megbeszélés szerinti hétfőkön munkatársi megbeszélés, illetve ehhez a naphoz kapcsolódóan imakör

további programok:

május 29. 16 h – jubiláló konfirmandusok szeretetvendégsége. Nagy László: Hitünkkel a világ előtt

június 2. csütörtök Mennybemenetel ünnepe, istentisztelet 10,30 órakor és 18 órakor

június 4. szombat 16 h – konfirmációi vizsga

június 5. vasárnap 10,30 h – konfirmációi istentisztelet

ezekre az alkalmakra is várjuk jubiláló testvéreinket

június 12., 13. Pünkösdi vasárnap és hétfő - istentisztelet 10,30 órakor

augusztus 26-27. – évkezdő presbiteri-munkatársi hétvége (a helyszín megbeszélés alatt)

június 19. vasárnap 10,30 h tanévzáró istentisztelet az ifjúság szolgálatával

június 22-től, szerdánként 18 h nyáresti áhítatok Reformáció és szabadság gondolatkörében

szeptember 4. vasárnap 10,30 h tanévnyitó istentisztelet

Vidék:

június 2. 17 h Fehérvárcsurgó – az „Isten nekem” c. sorozat vendége Gerendai Sándor Fehérvárcsurgón szolgáló, magyaralmási plébános

június 12. Fehérvárcsurgó Pünkösdi vasárnap - istentisztelet 9 órakor

június 12. Sárospatak Pünkösdi vasárnap - istentisztelet 9 órakor

június 12. Agárd Pünkösdi vasárnap - istentisztelet 11 órakor

Egyházkerületi alkalom:

május 28. – kerületi missziói nap Zalaegerszegen

június 13. Pünkösdi hétfő – egyházmegyei gyülekezeti találkozó Bokodon

június 18. 14 h – Ittész János püspök úr búcsúztató istentisztelete a győri Öregtemplomban

június 25. 15 h – püspökiktatás a győri Öregtemplomban

Nyári táborok és konferenciák:

június 26. – július 2. – hittantábor Nagyvelegen

július 4-7. – belmissziói konferencia Piliscsabán

július 7-10. – EKME (külmissziói) konferencia Piliscsabán (a konferenciával egy időpontban 10-14 éves gyermekek számára is folyik konferencia)

július 31. – augusztus 6. – ifjúsági tábor Nagyvelegen

augusztus 18-21. – FÉBÉ konferencia Piliscsabán

A táborokra és konferenciákra a lelkészi hivatalban lehet jelentkezni, illetve azokról részletes felvilágosítást adunk szívesen.

Szeretettel várjuk Testvérünket a piliscsabai Béthel Missziói Otthonba (Széchenyi u. 8-12.).

Részvételi díj: 6800.- Ft, tíz éves kor alatt 3800 Ft, három éves kor alatt ingyenes. (A díj támogatott.

Aki tud, adjon többet, hogy vendégül láthassunk olyanokat is, akiknek nincs lehetőségük a részvételi díj kifizetésére.)

Jelentkezési határidő: 2010. június 20.

Jelentkezni lehet postai úton, telefonon, vagy e-mailben a Missziói Központ címén:

Evangélikus Missziói Központ, 1164 Budapest, Batthyány Ilona u.38-40.

Tel: 1-400-3057 (délelőtti órákban); E-mail: evmis@lutheran.hu

Ágyneműhuzatot érdemes hozni. A jelentkezőknek újabb levelet már nem küldünk.

(A külmissziói konferencia július 7-10. lesz szintén a Béthelben. Akik azon is részt kívánnak venni, maradhatnak a helyszínen, de külön kell jelentkezniük a külmissziói konferencia szervezőinél. Ezt a szándékukat nekünk is jelezzék.)

Szeverényi János és munkatársai